

Eversti evp. Petteri Rokka

Puhe Itäkarjalaisten ja inkeriläisten heimoveteraanien muistotilaisuus 19.9.2026

Kunnioitetut sotiemme veteraanit, hyvät isänmaan ystävät

Kokoonnumme tänään kunnioittamaan itäkarjalaisia ja inkeriläisiä heimoveteraaneja sekä kaikkia niitä miehiä ja naisia, jotka olivat heidän kanssaan, ja hyväksi.

Tämä muistomerkki on tehty Karjalan punaisesta graniitista. Se on vaatimaton muisto siitä, että heimoveteraanit vapaaehtoisuutensa ja kovan työn ansiosta saivat elää rauhan ja rauhassa.

Arviolta 1600 heimosoturia luovutettiin välirauhan jälkeen Neuvostoliittoon, suurin osa suoraan Siperiaan, eikä rakkaille kukaan ollut jäänyt.

Heimoveteraanien elämäntarinat kertovat rakkaudesta kotiseutuun, kansalliseen identiteettiin ja vapauteen. Ne kertovat myös siitä, mitä heidän kanssaan on joutunut kantamaan suuremman vastuun kuin olisi koskaan osannut kuvitella.

Sotasukupolven erityinen merkitys ei kuitenkaan ole vain historiassa. He jättivät meille arvoperinnön, joka on edelleen ajassa.

Velvollisuudentunto, periksiantamattomuus, toisista huolehtiminen ja yhteisen hyvän asettaminen oman edun edelle ovat ainoa perintö, jota meidän on pidettävä.

Monet veteraanit ovat vaatimattomasti todenneet, etteivät he olleet sankareita, vaan tekivät vain sen, mikä oli välttämätöntä. He eivät olleet pelonneen, vaan yhteistyö ja usko tulevaisuuteen auttoivat heitä selviytymään vaikeuksista, jotka tuntuivat usein ylivoimaisilta.

Meidän tehtävämme on säilyttää heidän muistonsa ja siirtää heidän tarinansa sekä arvonsa tuleville sukupolville. Näin varmistamme, että heidän muistonsa ei katoa.

Arvoisat kuulijat,

Nuorilla ei ole enää mahdollisuutta kuulla veteraanien tai sodan kokeneiden ihmisten kertomuksia heidän omasta suustaan. Siksi meidän on pidettävä muistotilaisuus, jotta voimme kuulla heidän tarinansa, mitä he kokivat, mitä he puolustivat ja millaisia arvoja he halusivat jättää seuraaville sukupolville.

Olette kohdanneet monia sotasukupolven edustajia. Minunkin appiukkoni oli sotaveteraani, vanhempani Karjalan evakko, ja heidän tarinansa ovat olleet meidän perheemme osa. Meidän on pidettävä muistotilaisuus, jotta voimme muistaa heidän tekemänsä työtä, mutta myös heidän elämänsä. Nämä ovat arvoja, jotka eivät vanhene. Kun tänään muistamme itäkarjalaisia ja inkeriläisiä heimoveteraaneja, emme kunnioita ainoastaan menneitä sukupolvia, vaan myös heidän tekemänsä työtä ja sen tulevaisuudesta.

Kiitollisina heidän elämäntyöstään ja uhrauksistaan lupaamme vaalia heidän perintöään ja kertoa heidän tarinaansa myös n

Oiva strategia tähän on kirjattu Veteraanin iltahuutoon:

Hoivatkaa, kohta poissa on veljet

Muistakaa, heille kallis ol' maa

Kertokaa lasten lapsille lauluin

Himmetä ei muistot koskaan saa

Kiitos